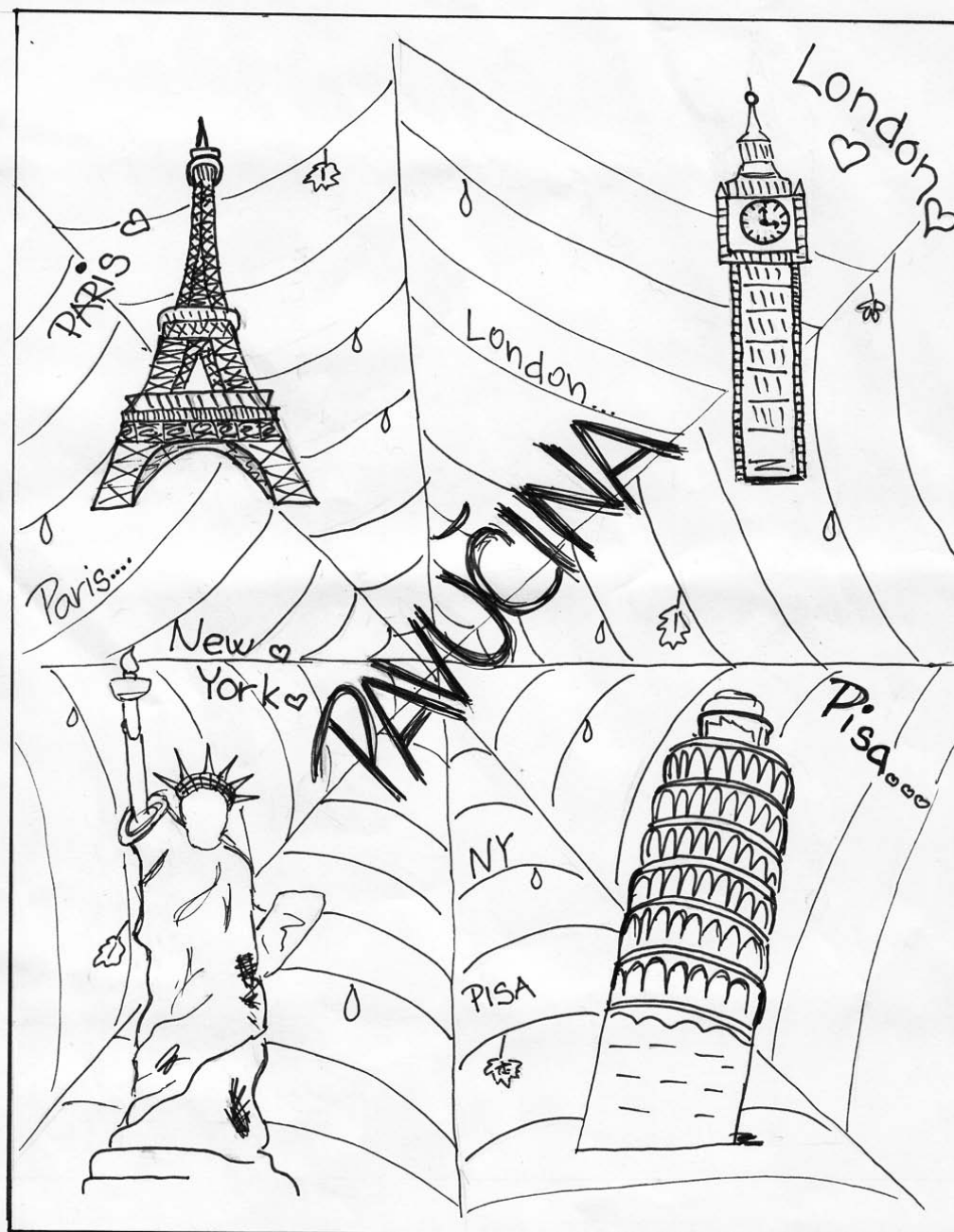

Občasník žáků ZŠ Chrudim, U Stadionu

Tak takové byly prázdniny...

ŘÍJEN 2012

Ahoj holky, ahoj kluci. Tak jsme tu po prázdninách zase. A s novým číslem a s novým redakčním týmem. Přineseme vám info zcela neznámé, nebo vám budeme servírovat to, co už sice znáte, ale v nové studentské verzi. Hezky se bavte při našem čtení a budete-li mít dobrý nápad na článek, najděte si některého studenta z redakční rady. S ním se domluvte na uveřejnění v Pavučině. Váš nápad tak může spatřit světlo světa. Mimochodem - hodně zdaru při studiu.

11. září 2001

11. září - smutné datum pro USA v New Yorku. Většina víte, co se stalo, nebo jste o tomto hrozném dnu alespoň slyšeli. V New Yorku do výškových budov – tzv. obchodních dvojčat - narazila dvě letadla společnosti American Airlines. Při tomto atentátu zemřelo 2 977 lidí. Úřady uvádí, že celkem zahynulo v New Yorku 2 749 lidí, z toho 147 lidí bylo pasažéry obou letů. Kéž se nic podobného už nikdy neopakuje.

Rajče

Americká škola

Minulé jaro jsem měla možnost letět na půl roku do USA, a protože jsem se vrátila teprve před několika dny, řekla jsem si, že Vám napíšu, jaké to je chodit do americké školy, dokud to mám ještě v živé paměti. Školu jsem navštěvovala asi dva měsíce, ale i za tuto dobu jsem celkem pronikla do tajů systému a společenství. Vlastně to tam funguje o hodně jinak než tady. A můžu Vám garantovat, že jsem šťastná za naši školu. Sice si taky občas stěžuju, nudím se v hodině, nejraději bych ráno do školy vůbec nevstoupila, ale uvítala bych, kdyby se naše ZŠ prodloužila i přes střední školu. Už teď vím, že mi skoro určitě chybět bude. Třeba třída, tu oni v té Americe ani pořádně nemají, každý má svůj individuální a každý den se opakující rozvrh. Tam to není třída 9.A, tam to je třída paní/pána učitele/ky. Takže se každou hodinu vidíte s jinými žáky, lavice jsou po jednom, žádné povídání, dopisování, opisování. Přestávky na té škole, podotýkám – byla státní, ne soukromá, trvaly 4 minuty, nepotřebují pak dozory, na druhou stranu - přeběhnout za takovou chvíli celou školu je nadlidský výkon, všude to vypadá stejně, jen čísla učeben se liší, řeknu Vám, to je mazec! Alespoň běhu po schodech se ušetříte, kvůli zemětřesení či jiným pohromám z třídy vystoupíte rovnou ven, jsou to přízemní budovy. Líbil se mi čas začátku i konce školy, každý den jsme začínali o půl deváté a končili o půl druhé, kromě čtvrtka, to zvonilo na první hodinu až ve čtvrt na deset. Pochopitelně se neučí tolik předmětů jako u nás. Některé nemají, jiné se neučí tak do hloubky nebo berou učivo cca 6. třídy

v osmičce. Chudáci někteří naši učitelé, ti by tam ani nedostali práci. Pokud by se někdo nabídl jako učitel přírodopisu, zeměpisu nebo dějepisu (z dějepisu se učí pouze dějiny USA), tak by byl nejspíše zdvořile odmítnut a poslán na střední možná dokonce na vysokou. Ani svého záchranného kruhu matematiky zvaný geometrie bych se tam nechytla. A představte si třídu bez tabule, všichni promítají na papír z učitelského hmmm ... stolku na bílou tabuli, na kterou se píše smazávacími fixkami, a žáci pouze doplňují předtištěné papíry, které si na konci hodiny vloží do kroužkových desek. Díky třídám zaměřeným na předmět nemusí tahat do školy učebnice, jedny mají doma a jedny ve třídě. Tak lehkou tašku tady nenosím. Žáda se ozvou po pěti minutách chůze a začnou jednoznačně odmítat pozornost a pak se mi mstí akorát bolestí. S tamním stravováním jsem nakonec taky nebyla nijak nadšená, jídelna stála za nic, jen ohřáté sendviče, hamburgery nebo mexické jídlo (fazole), prostě nic pro mě. Když si po sobě ten článek přečtu, musím (s hrdostí) přiznat, že jsem Češkou a jsem upřímně ráda zase doma. Zkušenosti jsem nějaké snad pochytila, odpočinula si a teď zpátky „hurá“ do procesu!

Ela

Brigáda - už se těším

Někdy si říkám, proč jsem se nenarodil o pár měsíců dříve. Ideální by bylo někdy před letními prázdninami. Brigáda je totiž od 15 let. Mě už sice 15 bylo, ale až po prázdninách, tudíž jsem nemohl na žádnou tu „brigádičku“ nastoupit. Už se nemůžu dočkat. Vydělám si konečně nějaký peníze a budu si moct koupit motorku. V 16 si udělám řidičák na motorku do 125ccm a s přispěním babiček snad bude i ta vysněná motorka. ☺ Táta mi ale trochu kazí nadšení. Říká, že si to všechno představuju moc jednoduchý. Ale vždyť je to jednoduchý. Přece na tom nemůže být nic těžkého, ne? Práce mi nevadí, spíše naopak. Záleží ovšem na tom, jaká práce to bude. Nějaký to roznášení letáků, nebo přebírání okurek se mi opravdu moc nezamlouvá. Na brigádu se opravdu těším, jenom mě štvou ta omezení. Jsou zakázány výškové práce, používání elektrických nástrojů, omezení na maximální zátěž atd. Prostě to, co dělám normálně, mi zakáží. Ale nevadí, začínat se musí zlehka. A možnost vydělat si až 8000,- Kč měsíčně je celkem lákavá, ne? Takže nehrozí to, že bych se o prázdninách nudil. Ale až za rok.

ToMaS

CIAF

Czech International Air Fest je letecká show, která se v Česku koná od roku 1993. Domovem této akce je letecká základna v Hradci Králové. Zdejší poměrně rozlehlé letiště je ideálním místem pro velké akce. Avšak v roce 2003 byl CIAF přesunut do Brna na mezinárodní letiště. Zde nebyly podmínky pro diváky zrovna ideální, a tak se v roce 2009 akce vrátila zpět do Hradce. Jak roky plynuly, CIAF se každým ročníkem stával více populární. Každý rok se představí desítky letounů z celého světa. Dnes je tato akce na světové úrovni. Kromě letadel je na letišti k vidění i pozemní technika AČR. V podstatě bez přispění AČR by tato akce nebyla ani na poloviční úrovni. Průlet armádního letounu CASA s doprovodem stíhaček JAS 39 Gripen a L159 při zahájení letošní akce byl velmi efektivní. Podle mě spousta diváků se na CIAF jde podívat převážně se zájmem o military. Největší zájem mají diváci o Gripeny. Kromě jiného si návštěvníci mohli vyzkoušet leteckou kombinézu a nasoukat se v ní do kokpitu. Letět však nesměli. Většina lidí by asi při prudším manévrování omdlela.

Akce trvá vždy dva dny. Letošní 19. ročník navštívilo přes 53 tisíc diváků! To je rekordní účast. Příští již 20. ročník se organizátoři opět pokusí naplánovat co nejlépe. Letos odvedli dobrou práci a i počasí bylo super. Určitě se za rok jděte podívat, stojí to zato! A těch pár korun za vstupné, které je v porovnání s velikostí akce řekněme „směšné“, se vyplatí investovat.

ToMaS

Šumava 2012-2013 – Matěj Odehnal – 5.třída **- autentický opis**

Na Šumavě se mi moc líbilo, ale to ježdění bylo někdy trochu nudné. Je tam spousta zajímavých míst. Velké lesy, rozhledny, památky. No prostě je tam toho hodně. Šumavu považuji za jedno z nekrásnějších míst v České republice.

Šumava 2012-2013 – Tomáš Venzara – 5.třída - **autentický opis**

Koncem září 2012 jsme jeli na Šumavu. Ráno jsme nakládali kola a jeli na stezku v korunách stromů. Byl tam výhled na Lipno. Odtamtud' jsme vyrazili na Nové hutě, kde jsme se ubytovali v hotelu Kodrea. Na pokoji

jsme byli čtyři. Každý den jsme vyráželi na kolách po okolí Kvildy. Byla ta krásná krajina. Dojeli jsme se podívat na rašeliné jezírko, chalupářskou slat', tří jezerní slat', Bučinu... V úterý se mi líbili závody v pomalé jízdě, skupinový závod a kroskántry. Večer byla diskotéka. Ve středu jsme jeli přes pláně, Přílbu, Jezerní slat', Kvildu, Filipovu hut', Modravu, Rybárnu, tříjezerní slat', Oblík, Poledník a zpátky. Cesta byla náročná, protože jsme museli vyjet prudký kopec kterému se říká smrt'ák. I když nás bolely nohy tak jsme to všichni zvládli. Tento den jsme ujeli všichni 65km a pro mě to byl nejlepší den celého týdne. Na Šumavě se mi líbilo, mohl bych tam jezdit každý rok.

Šumava 2012 – 2013 – Nicole Wolffelspergerová – 5.třída - autentický opis

Šumava je krásná, ale mnohdy i zrádná. Mě se Šumava moc líbí, ale vadí mi, že jsou tam pořád kopečky nahoru, do kterých se musí hodně šlapat. Na Šumavě je také krásný vzduch a příroda. Její prozkoumání je sice na dlouho, ale na kole je to super. Jsem ráda, že jsem ji poznávala s tak skvělými lidmi. Nejvíce se mi tam líbil kopec Smrt'ák, naše chata, a závody. Ráda bych si cestu na Šumavu dala ještě jednou. Chtěla bych také poděkovat našemu panu učiteli, že nás tam vzal a měl s námi trpělivost.

☺Dámy, do plavek☺

Povím vám něco o plavkách. Každý je určitě znáte, používají se k plavání. Můžeme s nimi jít relaxovat k vodě, opalovat se. O prázdninách každý navštíví plovárnu. Jede s rodiči k moři nebo navštíví sem tam ten rybník. První dvoudílný dámský oděv sloužil k atletickým účelům. Vznikl v období okolo roku 1400...

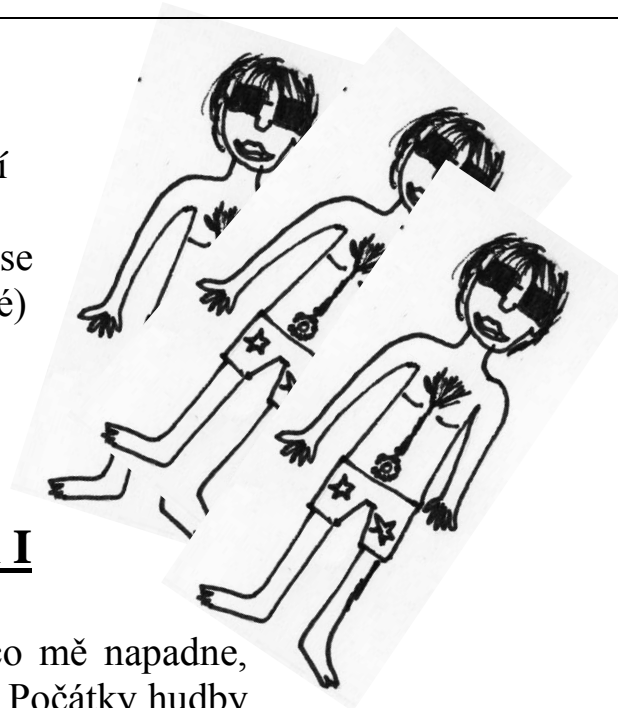
Druhy plavek:

Dělí se na několika skupin podle toho, komu jsou určeny:

Dámské plavky: dělíme na jednodílné nebo dvoudílné (bikiny)

Pánské: jednodílné (boxerky, normální slipový střih)

Závodní: zakrývají většinu těla, snaží se dosáhnout lepších výkonů (pouze jednodílné)
Materiál - umělá vlákna.

Hudba hýbe celým mým tělem I

Hmm, když se řekne hudba, první co mě napadne, jsou úžasné písničky, ale hudba není jen to. Počátky hudby sahají hluboko do minulosti, myslím, že i pračlovkové si zpívali nějaké primitivní písničky, o hodně let později je tu třeba Mozart, Smetana, Dvořák a další úžasní hudební skladatelé.

Dnešní česká moderní hudba je taky skvělá - např. skupiny Nightwork, Mandrage, No name, Chinaski..... Za luxusní sólové zpěváky považuji Voxela, Tomáše Kluse, Xindla X, Ewu Farnou, Debbi atd. Ale jsou i starší písničky, které dokážou člověka rozhýbat. Např. veškeré písničky Michala Davida jsou dost cool, Holky z naší školky, Vzal mi tě stín, Vzpomínky zůstanou atd. Máme tu i písničky ze zahraničí, které mě dokážou pořádně rozhýbat např. Don Omar - Danza Kuduro, Jessie J. - Domino, Michel Telo - Ai se tu pego, Ego-žijeme len raz . A tak říkám: „Nebojte se zatančit si a rozhýbat své tělo, když hraje fakt dobrá hudba.“

Radost z dnešního dne přeje Pekkyna

Hudba hýbe celým mým tělem II

No, už je to tak. Jsem závislá. Ale ne na drogách, alkoholu, a dokonce ani na cigaretách. Jsem závislá na hudbě. Upřímně, někdy přemýšlím nad tím, jestli jsem vůbec normální. Odmala nesnáším hudebku, ale bez sluchátek se nikde neobejdu. Štve mě, že se při hodinách ve škole nesmí poslouchat hudba (teda, až na hudebku). Když poslouchám písničky a učím se při tom např. moji „oblíbenou“ matiku, hned se mi ty zlomky počítají líp. Jo, vím, že to není normální. Ve světě hudby mě mrzí, že čeští

zpěváci a hudební skupiny nikam do světa neprorazí. Voxela a Nightwork sice zná celá naše republika, ale v zahraničí to nikomu nic moc neřekne, možná tak něco málo našim sousedům Slovákům. Proto hodně podporuji české interprety, aby se prosadili v zahraničí (a určitě nejsem jediná) a budu moc ráda, jestli se mně a mnoha dalším lidem tohle přání splní.

Dominika.

Jak jsem se přejedla I

„Ach ne!“ Zamyslím se, takhle špatně mi snad ještě nebylo. Bolí mě šíleně břicho a za chvíli letím na záchod. No fuj. Je mi opravdu zle. Jako bych byla na lodi. No, tak abych vám popsala, co se stalo.

Začalo to nevinně. Šli jsme s jednou kamarádkou a kamarádem na oběd. Zrovna byla rajská omáčka s houskovými knedlíky a masem. „HOUSKOVÝ KNEDLÍK, ten za to může!“ Měla jsem velký hlad, tak jsem si dala 5 knedlíků a kamarád si jich dal 7 (u kamarádky si to přesně nepamatuji). A ten kamarád do sebe ty knedlíky cpal, ne, opravdu, já myslela, že je ani nekouše. Najednou měl před sebou poslední. A už ho měl v puse. V tu chvíli dělala kamarádka vtipné grimasy a on se neudržel a začal se smát i s tím knedlíkem v puse. Samozřejmě se začal dusit, až ten knedlík vykašlal. My jsme se hodně smáli, i když pohled na to, co z něj vypadlo, byl hrozný! Najednou toho kámoše napadlo, že si dáme soutěž o to, kdo sní nejvíc knedlíků. A začal nás hecovat větami typu: „To nesníte!, No jo, holky!“ Kamarádka musela domů, tak jsem zbyla já a já hloupá souhlasila. To jsem ale neměla dělat. Začali jsme si přidávat. Nejdříve 2, 3, 4 a já jsem skončila u 20 knedlů. Možná se vám to zdá málo, ale pro mě to byl vrchol světa. Zapomněla jsem dodat, že ten den byl ještě sladký dezert a k pití byla cola.

A pak jsem přišla domů a za cca 15 min jsem letěla na záchod. Budu muset končit, jdu si zase se záchodem popovídat. Aneb – volání záchodové mísy!!!

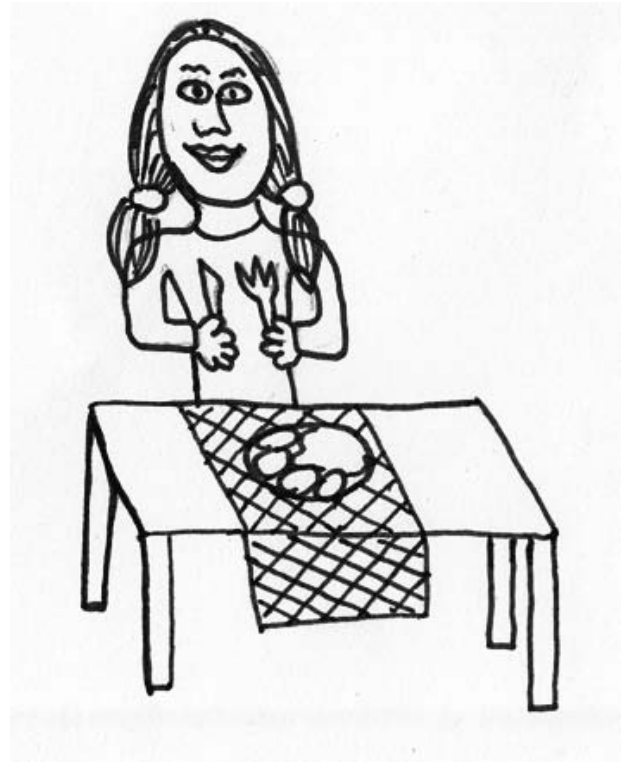
Hanik ☺

Jak jsem se přejedla II

Když jsem minulý rok o prázdninách jela k babičce, přejedla jsem se k prasknutí. V neděli jsem vstala v devět ráno, šla jsem dolů do kuchyně a milovaná babička vařila právě svíčkovou. Svičková je moje oblíbená omáčka a babi ji má stráááášně dobrou. Snědla jsem jedenáct knedlíků a to dokazuje, že dobrá skutečně byla. Se ségrou a s dědou vždycky závodíme, kdo sní víc knedlíků. Já jsem jich do sebe nasoukala těch jedenáct, ségra čtrnáct a děda třináct, takže jsem prohrála, ale špatně mi bylo i po těch jedenácti knedlíkách. Ovšem příště nepolevím a dám si je minimálně ve stejném počtu. Nebo snad větším?

Petra

Jak jsme bloudili v lese

Byla neděle, 7 hodin ráno, já, mamka a taťka jsme vyrazili do lesa na houby. Táta byl domluvený se strýčkem, že pojedou s námi, takže nás nakonec bylo šest – já, mamka, táta, strýček, teta a moje o dva roky starší sestřenka Marťa. Jeli jsme do Hodonína, který je kousek za Nasavrkami. Ten les jsme znali, jezdívali jsme tam dost často. Asi hodinku jsme sbírali houby. Rostly. Takoví ti sametoví suchohříbci. Protože byla docela zima, rozhodli jsme se, že se pomalu vrátíme. Táta šel napřed, strýček ještě někde sbíral houby a my ženy ☺ jsme šly samy. Mamka s tetou byly zapovídané, my s Marťou taky. Přišly jsme na mýtinku a uviděly cestu, po které bychom se dostaly k autům. Mamce zazvonil telefon. Volal jí táta – jako kde jsme, že jsme šly blbě. Ale mamka mu řekla, že jsme u mýtinky s posedem a že vidíme cestu, po které máme jít. Ale táta že ne, že jsme šly špatně. Nakonec táta zapískal na prsty a my ho slyšely a šly za ním. Táta byl celý našťvaný. Najednou i on přiznal, že se zamotal a neví kudy dál. Tak jsme ho přesvědčily, že bychom se měli vrátit. Vrátili jsme se

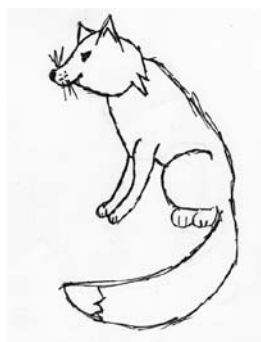

k mýtince s posedem a pokračovali k autům. Táta nemohl přiznat, že jsme měly pravdu a my s mamkou jsme se celé příhodě smály až do oběda ☺. Jó mužská ješitnost je mužská ješitnost...

S přáním pěkného dne Pekkyňa.

Příběh ze života

Měli jsme namířeno k babičce. Řekla nám, že jim na zahradě řádí liška. Večer děda tedy nalíčil železa a položil na ně kousek masa. Ráno jsme se probudili, maso pryč a liška se také nechytla. Past děda uklidil, aby se do ní nechytla místo lišky naše kočička Micinka, a šli jsme si po svém. V mém případě jsem se šla oddat četbě. Začetla jsem se tak, že jsem zhltnula najednou 284 stran a zjistila, že je večer. Děda šel opět nalíčit železa, zatímco my jsme se dívali na televizi. Ráno nás babička vzbudila, že se liška chytla, a jestli se chceme jít podívat. Tak jsme s bráchou šli. Chudinka, seděla tam 8 hodin s tlapkou v železech. Nevěděli jsme co s ní,

ale naštěstí máme souseda, bývalého myslivce. Babička pro něj došla, jestli by ji nezastřelil. Ochotný soused utrpení lišky ukončil. Chtěli jsme zjistit, zda se chytil zvířecí kluk či holka. Soused nám řekl, že je to lišák. Obtěžkali jsme si ho a zjistili, že to byl pěkný macek. Měl krásný huňatý ocas. Pak už ho jen chudák babička zakopala a bylo po všem. Kdyby byl mazanější, tak by se pasti vyhnul.

Týnka :)*

Moje nešťastné prázdniny **aneb – když nastoupí nemoci, není mi pomoci**

Jojo, název je trefný, byly nešťastné. Začaly mi jako ostatním. Pár dní jsem jezdila na kole a spala do 10 hodin - prostě si užívala. Pak jsem začala balit do Jánek. Moc jsem se těšila. Zнала jsem prostředí, nejela jsem tam poprvé. Procedury byly úžasné. 2 x denně bazén a k tomu večerní, no kdo by nechtěl. Míša, Nikča, Nina, Nelly a Jaruš, ty měly radost, když jsem přijela. Na pokoji jsem chytila super holky - Ukrajinku Aničku, která uměla česky a Lucku, se kterou jsme si padly do noty hned. Jenže jak Lucka odjela domů a přijela Cheira, všechno bylo jinak. Brácha dostal angínu a já si myslela, že ji nedostanu. Druhý den přijel Patrik. A mě začalo bolet v krku taky. Nepomohl ani prášek. No a tak jsem musela k doktorovi, pak následoval výtěr krku a CRP. Tam to bylo černý na bílým - jasná angína. Nemohla jsem nikam. Ani do jídelny. Sice za mnou Verča, Eliška a další prima holky chodily, ale já se tam cítila jako lev v kleci. Hrály jsme s holkama různé hry. Patrik za mnou chodil taky, i když to měl zakázaný. No a tak utekl týden. Anička odjela a místo ní přijela Rouzí. I ta byla fajn. Pak mě doktor pustil na oddělení a do jídelny. Nakonec už jsem mohla kamkoli. Na diskotéce úplně super. Poslední den - tedy v pondělí - byl nej. Šli jsme na zmrzku a pak přišly na řadu fotky. Byl to ten nejlepší den, který jsem mohla zažít na VESNĚ. Večer jsme blbli ve večerním bazénu. Angína je vyléčená. Když jsem z VESNY odjížděla, měla jsem slzy v očích. Mamka řekla, že tam zůstaneme do konce týdne. Vyšplhali jsme na Černou horu a navštívili Adršpach. Moc pěkné skály. Jenže pak jsem měla angínu znovu! Není to k zlosti?! Do Plzně jsem nejela a místo toho jsem ležela v posteli. Tak doufám, že jsem si nemoci vybrala přes prázdniny.

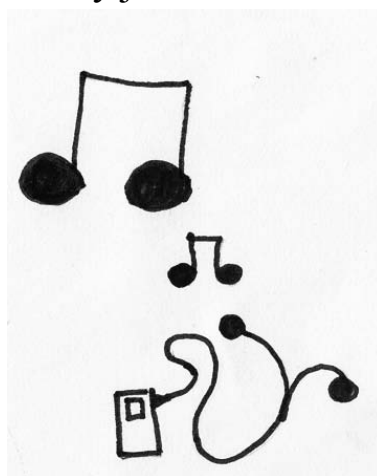
Pere Lachaise

Pere Lachaise je se svou rozlohou 43 hektarů největší hřbitov v Paříži a jeden z nejznámějších hřbitovů na světě. Je zde zhruba 70 000 hrobů a asi 5300 stromů. Hřbitov zde založil generál Napoleon Bonaparte roku 1804. Poté v roce 1817 sem byly přeneseny ostatky filozofa Abérlada a Molliera. Té doby hřbitov získal proslulost, která mu zůstává dodnes. Svůj hrob má zde například Jim Morrison, Edith Piaf nebo Oscar Wilde.

Nejčastější slova našich rodičů

Naši rodiče! Rodiče by se měli respektovat, vždyť jsou dospělí. Starají se třeba o chování svých dětí, o přípravu do školy, o chod domácnosti, rodinné mazlíčky atd. Třeba jsem se dočetl, že rodičovství je ovlivňováno kulturou nebo tím, jak byli dospěláci v mládí sami vychováváni. Například v Kanadě a USA žijí děti u svých rodičů až do adolescence nebo rané dospělosti a pak opouštějí byt svých rodičů. To třeba v Řecku, Portugalsku a Číně žijí až do své svatby, pak mohou odejít. Ale teď se od toho odtrhneme. Kdybych měl dělat na toto téma anketu, tak mně každý poví to samé. Tak to raději napíšu za všechny sám. Pozoroval jsem doma nejčastější slova svých rodičů a tady je máte:

- 1- uklid' si v tom pokoji
- 2- dojdi s tím psem
- 3- uklid' tu kuchyň
- 4- jdi se učit
- 5- už to umíš
- 6- s kým si to píšeš na fb
- 7- kam jdeš
- 8- v kolik se vrátíš
- 9- s kým jdeš
- 10- co si to dovoluješ

Anonymous

Podzim

Nový školní rok je zase tady a s ním i podzim ☺
Listí, které není už jen zelené, ale i červené, hnědé, žluté padá ze stromů. To vše nám naznačuje, že brzy přijde zima. Začínáme vyndávat teplejší oblečení a boty. Hodně lidí podzim nemá rádo, protože vidí jen to nehezké. Ale proč? Nic není jen černobílé. Procházka slunečným podzimním dnem je opravdu přenádherná. Jen si to představte... Svítí slunce, díky němuž není taková zima. Jdete barevným lesem. Všude okolo barvy. Sledujete jednotlivé listy padající za stromu, malá zvířátka, hmyz snažící se ukrýt před chladem. Poslední, ale krásný zpěv ptáků. To musí být vážně úžasné. I pouhá představa dokáže zahřát u srdce. Pořád si ještě myslíte, že podzim může být jen chladný a nepříjemný?

-K.

Poštovní známky

Poštovní známka je kousek papíru, přilepený na obálce dopisu, pohlednice, atd. Jejím účelem je ukázat, že odesílatel za doručení zaplatil. Nejčastěji má známka čtvercový nebo obdélníkový tvar, výjimečně trojúhelník nebo kruh. Poštovní známka taková, jakou dnes známe, vznikla ve Velké Británii. Zásahu na tom měl někdy v roce 1837 Rowland Hill, který začal prosazovat návrh, že dopis zaplatí ten, kdo ho odešle, a ne ten, kdo jej přijme, tak jak

to bylo doposud, čímž se také mělo zamezit případům, kdy příjemce odmítl zásilku přijmout, protože ji nechtěl zaplatit. V pozdějších dobách začínala známka kromě propagačního účelu získávat i estetickou hodnotu. Stala se vzpomínkovým předmětem na určité osobnosti a místa, sběratelským artiklem. Cena známky může dosahovat opravdu astronomických hodnot.

Požáry v Chorvatsku

Velké požáry v Chorvatsku komplikovaly provoz. V Chorvatsku od července začaly největší požáry během roku komplikovaly provoz mezi Záhřebem a Splitem. Spálilo se 500 hektarů půdy, stromů, keřů a to nebylo vše. Chorvatské zprávy psaly, že pomáhali i čeští turisté. Ostatní turisté utíkali a čeští turisté pomáhali!

místní hasiči, bylo jich okolo pár letadel. Od začátku roku rekordní počet požárů - 7825. baly v jižní Dalmácii. Jsou v zemědělství. Je to také proto, kolem 40°C. Další požáry Splitu, Šibeniku a Dubrovníku, v Řecku, Španělsku a také je půlka Francie. Ale nakonec dobrá zpráva - vše je již pod kontrolou.

Tyto požáry hasili 160. Dokonce i zde zaznamenali Největší požáry velmi špatné že je tu denně vypukly také u stejně jako v pohotovosti

Sluneční soustava

Merkur: Je první planeta od Slunce a zároveň nejmenší planetou Sluneční soustavy (Pluto byl vyloučen). Oběh kolem Slunce mu trvá pouhých 87,9 dní. Však za dvě oběhnutí se stačí jen třikrát otočit kolem své osy. Planeta je složena z 70% kovy. Na Merkuru jsou teploty od -180°C do 430°C .

Venuše: Je druhou planetou od Slunce a je jen o trochu menší než Země. Je jedinou planetou Sluneční soustavy, která je pojmenována po ženě. Středem planety je železné jádro. Má velice hustou atmosféru. Vrcholky mraků mají teplotu -45°C a na povrchu Venuše se teplota dostává až k 300°C .

Země: Je třetí planetou v pořadí a jedinou planetou Sluneční soustavy, na které je potvrzen život. Vznikla pravděpodobně před 4,6 miliardami let. Její přirozený satelit je Měsíc. Voda se vyskytuje ve všech třech skupenstvích. Oběh kolem Slunce trvá 365 a čtvrt dne (jeden rok) a otočení kolem své osy trvá 24 hodin (den a noc).

Mars: Mars, přezdíváný Rudá planeta, je čtvrtou planetou od Slunce. Má hornatý povrch s vysokými sopkami i hlubokými krátery. Jeho součástí jsou dvě přirozené družice Phobos a Deimos. Voda se na Marsu vyskytuje v pevném (led) a plynném (pára) skupenství. V kapalném ji na Marsu nenajdete, jelikož na něm panují teploty -90°C až -10°C .

Jupiter: Je pátou planetou v pořadí. Jedná se o plynného obra, který je největší planetou Sluneční soustavy. Odhaduje se, že je složen převážně z vodíku a hélia a že může mít pevné jádro. Jupiter má 63 pojmenovaných měsíců a 47 z nich má menší průměr než 10 kilometrů. Čtyři největší měsíce jsou Io, Europa, Ganymed a Callisto. Velká rudá skvrna, nejznámější útvar na Jupiteru, je dlouhodobá stabilní anticyklonální bouře větší než celá Země.

Saturn: Je šestý od Slunce a druhá největší planeta ve Sluneční soustavě. Je stejně jako Jupiter plynný obr. Oblačná vrstva Saturnu dosahuje -140°C . Saturn má nejjasnější a nejvýraznější prstenec v celé Sluneční soustavě. Později byly objeveny i nevýrazné prstence kolem Jupiteru, Uranu a Neptunu. Prstence se skládají z kusů hornin kolujících kolem Saturnu. Saturn má 62 známých měsíců a jen 53 je jich pojmenováno.

Uran: Je sedmou planetou od Slunce. Společně s Neptunem se řadí mezi ledové obry a zároveň mezi plynné obry. Atmosféra Uranu je složena především z hélia a vodíku. Sama planeta je složena převážně z ledu a kamení. Má 27 známých měsíců, ze kterých jsou největší Oberon a Titania s průměry přes 1500 kilometrů.

Neptun: Je osmá planeta od Slunce a nejvzdálenější planeta Sluneční soustavy. Řadí se mezi plynné a ledové obry. Průměr Neptunu měří okolo 50000 kilometrů. Má jasně modrou barvu. Atmosféra je tvořena z vodíku a hélia. Vnitřek je převážně ledový a kamenitý.

Slunce: Slunce je hvězda naší Sluneční soustavy. Oběh kolem středu mléčné dráhy (galaxie) mu trvá asi 226 milionů let. Od Země je vzdáleno asi 150 milionů kilometrů. Slunce je koule žhavého plazmatu. Je obrovský zdroj energie ve formě elektromagnetického záření, které je nezbytným předpokladem pro život na Zemi. Světlo ze Slunce na Zemi dopadá v bílé barvě. Slunce je složeno z 92% vodíku ze 7,8% hélia. Zbytek jsou jiné prvky jako kyslík, uhlík, dusík, neon, železo a ostatní. Stáří Slunce se odhaduje na 4,6 miliard let a bude svítit ještě asi 5 až 7 miliard let.

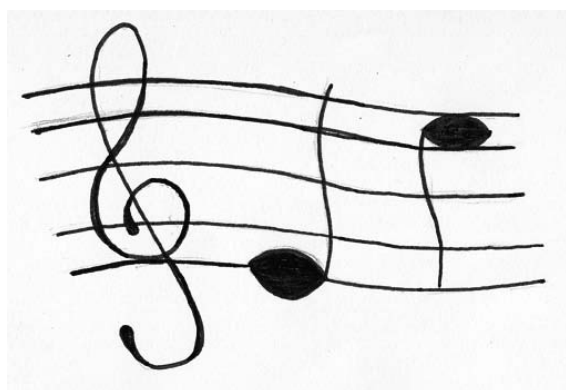
Cannab

Svatba bratrance

V pátek 7. září jsem byla mému bratránkovi na svatbě. Svatba to byla velká a celkem dlouhá, trvala tři dny. V pátek bylo největší rušno dopoledne. Odpoledne už na to nebyl čas. V jednu jsme odjížděli z domu pro nevěstu a potom přímo na místo obřadu. Oba si řekli své ANO. ☺ Všichni byli šťastní. Když jim paní nesla panáky, tak pustila talíř a novomanžílci museli zametat. ☺ Pak nastal čas svatebního oběda. Jééé, to bylo. Šest knedlíků. Kdo by to snědl? ☺ Já rozhodně ne. Po obědě se krájel dort. Já už nemohla, ale musela jsem si dát, měla jsem na něj hroznou chuť. ☺ Nastal čas focení. To byl zmatek. ☺ 55 lidí naskládat vedle sebe a za sebe...No hrůza, ale nakonec to dopadlo. ☺ Nevěsta s ženichem měli krásnou písničku na svůj první tanec. Zpívala nám tam nevěstina známá. Ty výšky...no prostě nádhera. Nejprve jsem myslela, že to mají nahrané, ale to jsem byla v omylu. Když dotančili, tak nastala volná zábava. To už nebylo skoro ani vidět. Asi kolem osmé večer se začalo konečně pořádně

tancovat a “pařit“ ☺. Tak nás vytáhli na “parket“ (parket byl malý kousíček trávy)...chudák ten dostal zabrat. ☺ Já jsem na něj vlezla a byla jsem na něm asi 4 hodiny v kuse. Trsalo se a zpívalo až skoro do rána. Druhý den jsem nemohla chodit a mluvit. ☺ V sobotu ráno jsme si dali snídani a pak přivezli prase. Samozřejmě už mrtvé. ☺ To se dělalo postupně celý den, takže jsme ho měli k obědu, ale i k večeři ☺. No a večer se opakoval. Bylo to skoro stejné jako pátek. V neděli ráno se jelo zpět k tetě domů. Tam jsme se nasnídali, pak si celé dopoledne povídali a pak jsme se naobědvali, dali si kafe a jelo se domů. Pro mě to byl zážitek, na který nikdy nezapomenu. Bylo to moc hezké a těším se na další rodinnou svatbu. ☺

Týnka :)*

Vzpomínka na české hokejisty

Dne 7.9.2011 se stala strašlivá událost. Mezinárodní hokejová federace uvedla tuto katastrofu jako „nejtemnější den v dějinách tohoto sportu“. Při tragické události zemřeli tři čeští hokejisté - Josef Vašíček, Jan Marek a Karel Rachůnek. Letos uplynul rok od tragické události, a proto bych vám je chtěla v našem školním časopise připomenout!.. Zemřeli při havárii Letounu JAK -42, který se zřítil v Jaroslavli při cestě do běloruského Minsku, kde měla být odstartována nová hokejová sezona KHL. Havárii nikdo nepřežil.

A teď něco málo o našich hrdinech♥:

Josef Vašíček..

Jeho hráčská kariéra začala v sezoně 1998-99 , po prostřídání několika hokejových klubů hrál třeba i ve Slavii Praha a New York Islanders. Pocházel z Havlíčkova Brodu a se svojí přítelkyní chystal svatbu, bohužel ji ale nestihl..

Jan Marek..

Byl brán za českého profesionálního hokejového útočníka. S hokejem začal v jeho rodném městě v dresu HC Vajgar. Začal hrát v extralize za tým HC oceláři Třinec. V následujících letech oblékl dres Sparty a poté si zahrál i v Ruské extralize.

Karel Rachůnek..

Jeho první hokejový start byl v extraligovém Zlíně. Po čase se přestěhoval do Ameriky a působil v Binghamtonu dále se dostal do New Yorku, kde hrál za místní Rangers. Po pár letech se vrátil do Čech, ale po krátké době zamířil do Ruska, přesněji do Lokomotiv Jaroslavl. Bohužel to bylo jeho poslední působení na ledě.

Mě osobně jako hokejového fanouška smrt hokejistů zasáhla hodně, ale myslím si, že i ti, kteří českému hokeji moc nedají, byli smutní. Média této tragédie byla plná. V televizi běžel velmi zajímavý dokument na uctění jejich památky a já si myslím, že ten, kdo ho viděl, změnil úplně názor na hokej i na jeho protagonisty.

Nikol.

Wasabi

Dnes se již snad každý někdy setkal s tímto velice ostrým japonským křenem. Wasabi je zelený křen, který roste v zemi okolo japonských horských řek. Rostlina má hodně specifických podmínek pro klima a místo růstu, proto ji nelze pěstovat všude. Účinky tohoto zeleného kořene jsou známé asi od 10. Století. Už tenkrát poznali místní obyvatelé jeho účinky, začali jich využívat a zeleného křenu si velice vážili. Wasabi se používá jak v kuchyni, tak v lékařství. V lékařství se jeho blahodárných

účinků využívá při léčbě rakoviny, zastavuje nebo alespoň zpomaluje vedlejší účinky chemoterapie, podporuje mozkovou činnost a podporuje imunitní systém. V kuchyni se kořen využívá všelijak. Při použití do jídel je nejprve důležité odříznout listovou část od oddenku. Listy se pak mohou použít do salátů. Mladé listy chutnají podobně jako řeřicha, starší listy mají výraznou ostrou chuť. Samotný oddenek se potom nastrouhá a vznikne tak „Oroshi Hon Wasabi“, tedy skutečné wasabi. To se potom podává k pokrmům nebo ve formě omáčky. Jeho ostrá chuť zůstává v ústech 3-5 vteřin, při velkém soustu (vlastní zkušenost) vás začne pálit v krku, v nose

a začnou vám slzet oči. Ano, je to příšerné, ale po několika vteřinách zmizí. Teď už je jen na vás, jak se zeleným křenem naložíte. Važte si ho a buďte chytří. Tolik o wasabi.

Školní vtípky

Dárek: Na konci roku předávají děti paní učitelce dárky.

Syn svíčkaře předá dárek a paní učitelka hádá: „Je to svíčka?“

„Ano, paní učitelko.“

Syn vlnáře předá dárek a paní učitelka si typne: „Je to víno?“

„Ne.“

Paní učitelka ochutná odkapávající kapalinu a zeptá se: „Je to šampaňské?“

„Ne.“

„A co to je?“

„Štěně, paní učitelko.“

Západ slunce: Malý chlapec stojí v poli a s úsměvem na tváři pozoruje rudý obzor. Kolem jde pocestný a říká: „To je nádhera, ten rudý západ slunce.“

Chlapec ujistí pocestného: „To není západ slunce. To hoří škola.“

Pštros: Paní učitelka vykládá látku: „Děti, ví někdo z vás, co je to pštros?“
Bystrý žák odpoví: „To je taková velká slepice - asi jako vy.“

Podobné vtípy budete moci vidět i v dalších číslech.

Přečetli jsme za vás...

Zase se zatvářila jako „něco mi smrdí pod nosem“, když viděla, co mám na sobě. „Krémové kalhoty!“ ušklíbla se. „Moje milá Nesto, krémové jezdecké kalhoty nikdo nenosí!“

Měla štěstí, že Tony si povídal s Tanyou a neslyšel ji. On je to sice děvkař, ale taky je můj starší bratr a nepřipustí, aby se někdo ke mně choval hnusně nebo mě zastrašoval.

„Ehm, moje *milá* Cress, jak vidíš, já ano,“ řekla jsem a uhladila jsem si kalhoty na stehnech. „Ty nejsi zrovna z nejvšimavějších, co?“

„Ne, vážně, miláčku, to ty nejsi zrovna vzor bystrosti,“ vrkala Cressida. „Opravdoví jezdcí nosí tmavé barvy.“

Naklonila jsem se dopředu, aby mne slyšela jen ona.

„Víš, Cressido, pravda je ta, že většina lidí nosí tmavé barvy, aby zakryli tlustá stehna. Krémovou může nosit málokdo. Člověk musí být hodně štíhlý, aby si to mohl dovolit.“

Zrudla vzteky. Věděla jsem, že jsem ťala do živého. Možná má nádherné vlasy a hezký obličej, když se zrovna nešklebí, a je docela štíhlá, ale pořád je to typ hruška a má větší zadek a stehna.

Autorkou je Cathy Hopkinsová, kniha se jmenuje *Není všechno zlato...*

- V sobotu 13.10.2012 se konal dostihový závod v Parubicích - Velká pardubická. Jela zde i legenda - pan Váňa. Sice se mu vyhrát nepodařilo, ale v jeho letech jezdit tak bravurně, že se s hrdostí mohl postavit i na stupně vítězů, to je obdivuhodné. Přejeme hodně zdraví a pěkných chvil i s těmi koníky, o kterých se lidé na velkých dostizích ani nedozví.

Jaké měl asi pan Váňa jezdecké kalhoty... Černé nebo krémové? Vzpomínám si, že měl asi bílé. Jó hubení mohou nosit všechno...

- Jako správní mladí lidé máme mít přehled, co se v našem regionu děje - tak ještě jedna info - dne 14.10.2012 se v Pardubicích jela Zlatá přilba. Co to je? Jde o plochodrážní závod, kde je trofejí zlatá přilba. Závody probíhaly ještě před druhou sv. válkou. Každá ze zlatých přileb je unikát. Většina je vyrobena ze slitiny mědi a zinku, povrch je pak pozlacený. V některých ročnících byla celá vyrobena i ze stříbra. Každá z nich obsahuje šest českých granátů vybroušených do tvaru slz barvy krve, jako vzpomínka na tragicky zesnulé závodníky. Věděli jste to?

Nazdar děcka, tak to je naše nová skupina - tedy redaktorský tým. Bohužel zde nekoulíme očima všichni, ale co není, to může brzy být. Tady se vám ti krásní lidé představí:

1.řada zleva:

Eliška - Američanka, Radka - nezdolná bojovnice, mile prostořeká Tereza, tichá voda Dominika, pohodářka Petra

2.řada zleva:

krásný oduševnělý a věčně dobře naladěný Tom, kultivovaná Kristýna, která přežila svatbu, umělecky pózující Nikol, druhá Kristina s výškou manekýnky, zručná Veronika a její zde chybějící dvojče - bratr Vlasta, vizáží Švédka s českým jménem Hanka

3.řada zleva:

Tom přemýšlivý - píše výborné články a stydí se za své ilustrace, byť jsou jedny z nejlepších, náš hudební kritik a mág Vojta
A ještě chybí nová posila - Kateřina ze 7.A. Tak příště, Kát'o.